

spørgsel forekommer mig ogsaa at have været meget begrundet; jeg har flere Gange fra Landet modtaget Spørgsmaal om, hvor man havde at henvende sig, naar man agtede at søge om Understøttelse af det overordentlige Invalidefond, og jeg har sagt Bedkommende, at jeg ikke vidste det; jeg har seet efter i Loven, men har ikke der kunnet see Noget om, hvor de skulde søge, eller hvorledes de skulde bære sig ad. Jeg har sagt: „Spørg der, hvor De faae Deres Understøttelse udbetalt, den nærmeste Amtstue eller nærmeste Toldsted, spørg vedkommende Sogneforstanderskabs Formand, hvis Pligt det er at meddele saadanne Underretninger“; men det er af Flere end Een blevet mig svaret: „jeg har spurgt der, hvor jeg henter min Understøttelse, men man har ikke kunnet sige mig, hvorledes jeg med Hensyn til Understøttelse af det overordentlige Invalidefond skulde bære mig ad, eller hvem jeg skulde søge, og Præsten i Sognet, hvem jeg ogsaa har henvendt mig til, har ogsaa sagt, at han ikke kunde sige mig det, og nu troede jeg, at De kunde sige mig det“; men jeg har heller ikke kunnet sige det. Det er altsaa Tilfældet, at der udenfor Kjøbenhavn er en Mængde Invalider, som ikke vide, hvorledes de hermed skulle forholde sig. Bestyrelsen for Invalidefondet har svaret paa den indkomne, før omtalte Forespørgsel: at Loven i og for sig var klar nok, og at den derfor ikke vilde give nogen saadan Veiledning; naar en Enkelt henvendte sig paa Contoiret, skulde han faae al den fornødne Underretning, men yderligere Meddelelse kunde den ikke give.

Nu troer jeg, at selv om den høie Bestyrelse skulde mene, at den kan forstaae Loven saaledes, at den veed, hvorledes Bedkommende skulle bære sig ad i dette Tilfælde, hvilket jo ikke er saa forunderligt, saa kunde det dog tankes, at Fleertallet af Invaliderne, der ikke ere saa dannede som den høie Bestyrelse, eller som saaledes kunne sætte sig ind i et Lovsteds Betydning, som denne, maatte ansee det for usseligt, og for en ligefrem Pligt for Bestyrelsen, at udstede tydelige, letfattelige Anvisninger desangaaende, og selv om en saadan skulde være overflødig for Fleertallet af Invaliderne, saa forekommer det mig dog, at det

maatte være Bestyrelsens Pligt at gjøre det alene for de Enkeltes Skyld. Det er jo desuden ligefrem paalagt ved Loven, at Bestyrelsen skal gjøre Saadant. Det er f. Ex. paalagt den at udarbejde Schemata, som de Bedkommende kunne udfyldes, og dette er ogsaa opfyldt af Bestyrelsen med Hensyn til det almindelige Invalidefond, men hvorfor skulde det ikke ligesaagodt kunne ventes, at der ogsaa med Hensyn til det overordentlige Invalidefond blev udsendt saadanne Schemata. Det 5te Punkt af min Forespørgsel gaar ogsaa ud paa, at en anden Veie at bevise, at denne bønkelige Anmodning til Bestyrelsen om en saadan Anvisning er velbegrundet, idet jeg holder mig overbevist om, at naar den ærede Finantsminister svarer mig paa mit Spørgsmaal om, i hvilket Forhold de Understøttelser, der ere ydede af det overordentlige Fond til Invalider i Kjøbenhavn, staae til dem, der ere ydede til Invalider udenfor Kjøbenhavn, saa troer jeg, at det skal vise sig, at der forholdsviis maa være ydet meget mere til Invaliderne i Kjøbenhavn end til dem udenfor Kjøbenhavn, hvilket maa ansees at være en Følge af, at de Sidstnævnte ikke have vidst, hvad Veie de skulle gaare med deres Ansøgninger. Naar man derhos vil erindre en anden Omstændighed, som er indtruffen, saa er det aldeles ikke forunderligt, at Folk kunne være blevne vildfarende med Hensyn til, hvem de skulle søge Understøttelse hos; thi Bestyrelsen overtog jo ikke Invalideforsørgelsen i det Hele til samme Tid, som den overtog Bestyrelsen af det almindelige Fond. Centralcomiteen blev indtil Begyndelsen af 1853 særskilt at uddele Understøttelser, saaledes at dens Midler for den Tid ikke gik ind under den almindelige Invalidebestyrelse; man kan altsaa meget vel slutte, at fra August Maaned 1851 og til Begyndelsen af 1853 kunne Flere have ansøgt om Understøttelse af det overordentlige Invalidefond hos Invalidebestyrelsen, hvortil den imidlertid formodentlig har svaret, at den endnu ikke havde noget dermed at gjøre, og at dette har confunderet Bedkommende, idet de ikke senere ere blevne underrettede om, at Bestyrelsen har faaet dermed at gjøre. Denne Omstændighed viser altsaa ogsaa tydeligt, at der er god Grund